

ART

La Fundació Joan Miró en fa 50, celebrem-ho!

La Miró celebra l'aniversari amb una exposició i portes obertes aquest diumenge

Crònica

CATALINA SERRA
SUBDIRECTORA

Erem gairebé mil persones, que es diu aviat. Tothom content i amb ganes de celebrar que la Fundació Miró fa 50 anys. Aquest diumenge hi haurà jornada de portes obertes –des de les sis del matí!– amb tot d'activitats que se sumen a l'al·licient que sempre és visitar aquest edifici emblemàtic, en un lloc privilegiat de Montjuïc i amb la col·lecció d'obres d'un dels millors artistes que ha donat mai la ciutat. Ahir a la nit es va inaugurar l'exposició retrospectiva, emotiva i també una mica gamberra, en un acte festiu en el qual centenars de persones, joves i grans, recordaven i celebraven aquest mig segle d'ençà que la modernitat, finalment, va tenir casa a Barcelona.

Alguns hi van ser des del primer moment, com el galerista Carles Taché, que defineix Miró com "l'artista miracle, perquè la seva poesia va poder sobreviure al pes de monstres com Picasso i Braque", o com Rosa Maria Subirana, que havia ajudat Jacques Dupin a organitzar l'exposició del 1969 de l'Antic Hospital de la Santa Creu que, en certa manera, va ser el moment de retrobada de l'artista amb Barcelona. "Recordo molt bé aquells primers moments de la Fundació –va dir–, i fins i tot la disputa entre Francesc Vicens i Maria Lluïsa Borràs per dirigir-la". Dos personatges fonamentals en la defensa de l'art d'avantguarda a Catalunya en els moments més foscos del franquisme. Martina Millà, cap d'ex-

CRISTINA CALDERER

posicions de la Fundació i una de les tres responsables de l'exposició commemorativa, recordava com la primera exposició que s'hi va organitzar, sobre art tàntric, s'havia d'inaugurar el 20 de novembre del 1975. Aquell dia es va morir Franco, però Vicens no es va donar per al·ludit i van inaugurar l'exposició igualment. Era un motiu de celebració, més aviat. Aquells primers anys, com es pot veure molt bé a la mostra,

la Miró va ser l'epicentre de bona part de les activitats relacionades amb l'antifranquisme i el catalanisme i, tal com manava l'època, també d'un cert hippisme. Música, *performance*, dansa, pensament, psiquiatria, teatre... Tot hi tenia cabuda.

"Jo vaig entrar a treballar-hi el 2006, però sempre hi vaig estar vinculada perquè el meu pare ja va ser un dels primers amics de la Fundació i hi veníem sovint", diu Millà.

Visitants en la inauguració, ahir, de l'exposició retrospectiva.

També el pare d'Anna Noëlle, que hi va treballar del 1985 al 2006 en diferents càrrecs: "Tota la meua vida hi està relacionada d'una manera o altra". Ha vist com ha anat canviant la percepció de la ciutadania respecte a l'entitat. "Als vuitanta era un referent cultural i intel·lectual, no només del món de l'art, i els últims anys, com ha passat en molts centres d'art, s'ha convertit en un referent museístic més concentrat en el terreny purament artístic". Ho recorda també l'artista Francesca Llopis, que no ha deixat mai d'anar-hi però recorda amb certa nostàlgia els anys vuitanta, quan els artistes joves hi tenien una presència molt destacada i se la sentien més seva.

Certament, com recorda l'arquitecte Jaume Freixa, col·laborador de l'arquitecte Josep Lluís Sert i autor de les dues ampliacions de l'edifici, la Fundació ha passat per moltes vicissituds al llarg dels anys, però "ara té molta bona salut". Ho celebra qui va ser-ne directora durant bona part d'aquesta història, del 1980 al 2017, Rosa Maria Malet, que considera que part de l'èxit i de l'alegria que dona sempre anar a la Miró es deu a la perfecta conjunció entre l'edifici de Sert, l'obra de Miró i les exposicions que s'hi fan. Si al principi, diu, era més per als incondicionals, amb el temps l'interès i la curiositat s'han ampliat a un públic més ampli. Que, cal recordar, no és només turístic. L'actual presidenta del patronat, Sara Puig, destaca que s'ha aconseguit recuperar públic local, que ara és del 30%, i que s'estan incentivant les col·laboracions amb tota mena d'entitats de la ciutat.

"Ara és el moment de celebrar sense nostàlgia el que la Fundació ha fet al llarg de la història –deia exultant Marko Daniel, l'actual director–. Pensant en la gent del demà; en el públic, d'aquí i de fora; en els artistes, joves i establerts. Pensant, en definitiva, en com a través de la creativitat i la recerca, del compromís amb l'esperit crític i la llibertat, l'art continua sent important per a tothom". Aquest és, de fet, l'esperit amb el qual es va fundar la Miró. Celebrem-ho. I anem-hi. Sempre val pena. —

Campus de periodisme

Per a futurs grans periodistes

Un campus de l'ARA i Fundesplai que combina el periodisme amb activitats lúdiques als espais naturals del Delta del Llobregat, com la vela, el caiac o el paddle surf.

L'objectiu és aprendre les nocions bàsiques del periodisme i com es fa la informació en els seus diferents formats. Hi haurà tallers de premsa, ràdio i televisió amb professionals de la casa com Antoni Bassas. Les activitats inclouen una visita a la redacció del diari ARA i als estudis de TV3.

DEL 7 AL 12 DE JULIOL
PER A JOVES DE 12 A 17 ANYS

Places limitades.
Consulta tots els detalls i fes la inscripció a
d.ara.cat/campusperiodisme o escaneja el codi QR

Col·labora

Fundesplai
Fundació Catalana de l'Esplai

Organitza

ara